

Co-Activation Circle II

Eluña Noelle

- 00:00:32 Hallo allemaal, welkom. Als je er misschien voor het eerst bij bent, is het echt fijn je hier te zien. Ik vind het leuk om te lezen wat jullie allemaal tegen elkaar zeggen in de chat en waar jullie elkaar begroeten, dat is gewoon zo leuk. En bedankt, sorry, ik weet je naam even niet meer, maar bedankt aan degene die de nieuwkomers hier heeft verwelkomd. Dat is heel lief om te zien. Oké, een paar dingen. Ten eerste, wow, ik heb al een tijdje geen normale nachtrust gehad. Er is energetisch veel gebeurd en ik ben behandeld door prachtige Ustokin- wezens, wat gewoon een chique naam is voor bidsprinkhaanwezens.
- 00:01:29 En ze hebben me de laatste tijd veel aangedaan, dus ik heb nauwelijks geslapen. En afgelopen nacht was ook zo'n nacht waarin ik niet echt geslapen heb. Om maar even helemaal eerlijk te zijn over hoe het met me gaat. En ik ben er niet minder blij, enthousiast of dankbaar voor om hier te zijn. Jullie hebben alleen de paar uurtjes slaap gekregen die ik heb gehad. Dus, voordat we ergens dieper op ingaan, wil ik jullie vragen om je ogen met me te sluiten. Als je je geroepen voelt om een hand op je hart te leggen, gaan we onze aandacht richten op ons hartcentrum. Om ons te herinneren waar het allemaal om draait.
- 00:02:18 Laat je lichaam ontspannen waar je bent, helemaal, ontspan, kom in een staat van rust. Terwijl je geest wakker blijft, je lichaam tot rust komt en je hart open en ontspannen is. We zijn hier samengekomen om meer te worden, om meer te worden dan wat we tot nu toe van onszelf hebben geweten met het beperkte bewustzijn dat we nu hebben. We zijn hier om ons bewustzijn te vergroten, ons besef van ons hele wezen, onze volledige menselijkheid, onze volledige goddelijkheid, bewust en alert op dit alles. We verwelkomen de Schepper om vandaag bij ons aanwezig te zijn in al Zijn talloze en glorieuze vormen, om door ieder van ons heen te komen en zodat ieder van ons Hem in al Zijn facetten kan zien.
- 00:03:49 Als goddelijke vonken van het oneindige, het absolute, de grote waarnemer, hebben we een lichaam, maar we zijn niet alleen ons lichaam. We hebben emoties, maar we zijn niet alleen onze emoties. We hebben een geest en gedachten, maar we zijn niet onze gedachten. Vandaag komen we samen om ons te herinneren wie we allemaal zijn, om ons te ontplooiën tot wie we allemaal zijn.
- 00:04:50 Dank aan de geliefde wezens die deze ruimte vullen, ons begeleiden en hun eigen frequenties van liefde en vreugde met ons delen. Misschien voel je die nu in je eigen hart, op welke manier ze zich ook manifesteren. De uitnodiging vanuit het engelenrijk, van onze prachtige galactische vrienden, de uitnodiging om liefde te laten leiden wat ons leidt en centraal te stellen in dit alles, in het centrum van ons. Vraag, met je aandacht gericht op je hart, je hart om je een woord of een zin te geven die je zal steunen tijdens onze tijd samen vandaag.
- 00:06:00 Wat helpt je vandaag om open en bewust te blijven van liefde? Je hart geeft heel snel en eenvoudig antwoord, dus wat je ook gehoord hebt, dat is je antwoord. Dankjewel, hart, en alle andere wezens die ons en jou omringen. Voel je lichaam, je ademhaling, voel deze gedeelde ruimte, deze gedeelde frequentie waaraan we allemaal bijdragen en die we samen in stand

houden.

- 00:06:51 Voel je eigen liefde en je eigen hart, blijf dat voelen en houd je bewustzijn gericht op je hart terwijl je langzaam je ogen opent en met je hart door je ogen kijkt. Dus, waarom zijn we hier? Waarom doen we dit allemaal? Waarom ben jij hier eigenlijk? Ik lees een aantal prachtige woorden in de chat die ons kunnen helpen om deze ervaring te veranderen, te leren, te groeien en te evolueren.
- 00:08:15 En ik wil dit zo eenvoudig mogelijk uitleggen. We zijn hier op deze planeet en we zijn hier samen in deze school, in deze heilige tempel van licht die door vele wezens voor ons wordt bewaard. Zodat we dichterbij onze ziel kunnen komen. Heel simpel. De vonk van goddelijkheid die in ons leeft en die we met ons meedragen, is wat we in dit leven willen uitdrukken en tot leven willen we brengen. Daarom is een spiraal altijd onderdeel van dat proces.
- 00:09:12 Soms is het een lineaire sprong vooruit, om vervolgens te beseffen dat je weer terug moet springen om de spiraal te kunnen starten. Maar het is een sferisch spiraalvormig evolutionair proces, wat betekent dat we door deze niveaus, deze processen, deze fasen gaan die soms het gevoel geven van: hé, we zijn ergens gekomen, en dan cirkelen we terug en denken we: wat is dit nou? Ik dacht dat ik daar al overheen was, maar we hebben nu een nieuw niveau van bewustzijn wanneer we terugkeren. En omdat het universum zo liefdevol is, zullen we voortdurend lessen ontvangen die ons in staat stellen te helen en karma los te laten, wat eigenlijk gewoon een andere manier is om te zeggen: de gebroken ziel te helen via de persoonlijkheid.
- 00:10:12 De persoonlijkheid is wat de ziel versplintert. Het is een beetje zoals een gebroken spiegel. Als de spiegel vol scherven zit en je erin kijkt, is de weerspiegeling van je ziel niet helder, omdat al die verschillende scherven een iets andere hoek laten zien. Ze zijn versplinterd, gebroken. Dat is onderdeel van het proces dat we doorlopen wanneer we op deze planeet neerdalen. Het is onderdeel van onze keuze om hier te zijn, onderdeel van de beslissing die we hebben genomen. En om tot een volheid met onze ziel te komen, moeten die versplinterde delen van onze persoonlijkheid tot heelheid of integratie komen, zouden we het ook kunnen noemen. Er zijn vele manieren, misschien wel oneindig veel manieren, om dat werk te doen. Wat je hier ervaart, is één manier. Het is één manier.
- 00:11:22 En het is een gids voor jou, net zoals ik een gids voor jou ben, op deze weg, op jouw eigen pad, zodat die gefragmenteerde scherven weer heel kunnen worden. Heelheid is een ander woord voor liefde, wat betekent dat niets van dit alles mogelijk is zonder liefde als middelpunt, als doel en als antwoord op alle vragen over hoe en waarom, al die vragen. Het antwoord is liefde.
- 00:12:06 Dus, wanneer we ons ook maar in een deel van deze school van oefeningen en dergelijke begeven, is liefde altijd een passend antwoord. Als er geen ander antwoord mogelijk is, dan zou het antwoord liefde moeten zijn. Ik wil echter dat je dieper gaat dan dat. En dat je het belichaamt ervaart, want de waarheid is dat liefde als abstract concept, als slechts een woord, of iemands definitie, we zouden kunnen zeggen: oh, nou ja, het is onvoorwaardelijke liefde. We zouden kunnen zeggen: oh, nou ja, het is liefde zonder voorwaarden. Maar wat is dat eigenlijk?

- 00:12:46 Hoe voelt dat vanbinnen? Niets buiten jezelf kan je ooit vertellen of je onvoorwaardelijke liefde hebt ervaren, of je onvoorwaardelijke liefde geeft. Het is iets wat je voelt en het wordt weerspiegeld in wat er om je heen gebeurt, in de manier waarop verschillende dingen in je leven verschijnen, in de manier waarop mensen misschien beïnvloed worden door jouw aanwezigheid, door wat je uitstraalt. Dus wanneer we in staat zijn de obstakels los te laten die ons van onze ziel scheiden, deze gefragmenteerde scherven, dan kan onze ziel zijn wat er door ons heen stroomt, en wat is het wezen dat anderen werkelijk ervaren? Ik wil dit op een andere manier aan je overbrengen, en sorry, ze vragen me dit te doen, dus ik moet even een vraag stellen, excuseer me, zal ik dat gedicht eerst voorlezen? Oké, ze vragen me echt om voor te lezen, dat is grappig. Een van mijn geliefde en oude vrienden, oh, oké, sorry, een beetje tranen.
- 00:14:29 Een van mijn geliefde gidsen, leraren en goede vrienden is Sint Franciscus van Assisi. En misschien vertel ik jullie ooit het verhaal van, oké, ik zal jullie een klein beetje vertellen over mijn relatie met Sint Franciscus, maar wel heel kort, want ik wil, ik móét jullie vertellen wat hij me vraagt met jullie te delen. Ik ben namelijk opgegroeid met een grote angst voor alles wat met religie, christendom en katholicisme te maken had.
- 00:15:04 En er zijn nog veel meer verhalen die ik daarover zou kunnen vertellen, maar er was een zekere angst voor, dus alles wat een heilige werd genoemd, hield ik een beetje op afstand. Ik had er veel vragen over en was er een beetje bang voor. Toen ik 17 was, kreeg ik de kans om naar Italië te gaan en bezocht ik de kapel van Sint Franciscus van Assisi. Ik had nog nooit van deze persoon gehoord, ik wist niet wie Sint Franciscus was. En toen ik daar was, werd ik overweldigd door liefde in mijn hart, zoals ik die nog nooit eerder had gevoeld. Het was eigenlijk een beetje schokkend en verontrustend. Ik had er moeite mee, omdat ik niet met mijn moeder of de rest van mijn familie kon delen wat er aan de hand was, en ik begreep het echt niet. Hij is dus al heel lang bij me. En toen, een sprong in de tijd naar de eerste keer dat ik gezegend werd met zijn verschijning aan mij, en ik schaam me er een beetje voor om te zeggen dat toen hij aan mij verscheen, op een dag dat ik aan het mediteren was...
- 00:16:25 Opeens wist ik meteen wie hij was, en het allereerste wat ik dacht – en dat hoorde hij natuurlijk – was: "Dit is eigenlijk best gênant om te zeggen, maar ik ga het je vertellen, ik ga heel eerlijk tegen je zijn." Het eerste wat mijn menselijke verstand zei, was: "Ze schilderen je veel knapper dan je bent." Wat vreselijk dat ik dat zei, maar het is gewoon zo. Ze geven hem, ze verfraaien zijn uiterlijk in de schilderijen, ze overdrijven het een beetje.
- 00:17:03 Nou ja, dat was een beetje gênant voor me, maar hij natuurlijk, hij glimlachte alleen maar, er was geen oordeel. Het gebed van Sint Franciscus van de Katholieke Kerk, kent iemand hier dat eigenlijk? Ik weet het, lach me niet uit Maria, het was erg gênant. Maar kent iemand hier het gebed van Sint Franciscus van de Katholieke Kerk? Het is een prachtig gebed: Heer, maak mij een instrument van uw vrede. Waar haat is, laat mij liefhebben, waar duisternis is, licht, waar wanhoop is, hoop, waar verdriet is, vreugde. Goddelijke Meester, geef dat ik mag zijn. Ik vraag me af of iemand anders de woorden in de chat wil aanvullen, ik geef jullie de ruimte.
- 00:18:24 Dat ik liefde breng waar haat is, en moge de goddelijke meester mij schenken dat ik niet zozeer troost zoek als wel troost bied, niet zozeer begrip zoek als wel begrip toon, niet zozeer liefde zoek als wel liefde geef, want het is in geven dat we ontvangen, het is in afscheid nemen dat we

feestvieren, het is in sterven dat we geboren worden in het eeuwige leven. En eigenlijk wil ik alleen maar troost vragen, zou je alsjeblieft dat gebed in de chat willen plaatsen? Je vindt het vast wel ergens online, zodat mensen het kunnen zien en lezen. Dit gebed zegt allereerst: maak mij een instrument van Uw vrede, Heer. Dus aan de Schepper: maak mij een instrument van Uw vrede, niet menselijke vrede, niet wat wij ons als vrede kunnen voorstellen, want ik wil je zeggen, de vrede van God gaat het menselijk bevattingsvermogen te boven, het gaat voorbij menselijke woorden, het is iets dat je niet met woorden kunt uitdrukken, er is geen manier om dat te doen, het is een ervaring. En zo is het ook met ware liefde, het is een ervaring, en zo is het ook met gelukzaligheid, het is een ervaring.

00:20:19 Het is niet iets wat je kunt categoriseren, zoals we de vorige keer zagen toen we naar de Hawkins-grafiek van bewustzijnsniveaus keken. Het is niet iets wat je kunt meten en zeggen: "Oh, dit is waar ik vandaag sta." Als we dingen op die manier kunnen conceptualiseren, weten we dat het nog steeds menselijk is en dat daar niets mis mee is. Laat ik hier heel duidelijk zijn: het is belangrijk dat we in ons eigen hart erkennen wanneer we op een nieuw punt komen waarop we denken: "Wow, ik voel me vrediger dan ooit tevoren in mijn leven." Dat is een belangrijke erkenning. Het is belangrijk om te erkennen dat ik vrede kan vinden in deze zeer lawaaierige omgeving en dat ik me goed voel. Dat is een nieuwe ervaring voor mij, dat is goed, dat is noodzakelijke, waardevolle informatie die iets zegt over jouw evolutie. En ik wil dat je ook de paradoxale waarheid kent: je kunt het gevoel van vrede niet beschrijven, je kunt het gevoel van liefde niet beschrijven, je kunt het gevoel van gelukzaligheid niet beschrijven.

00:21:39 Het gaat woorden te boven, want dat zijn ervaringen en uitingen van het ware goddelijke, het ware goddelijke. En wat ik voor ieder van jullie, en eigenlijk voor ons allemaal op deze planeet, wil, is een ervaring met het ware goddelijke. Niet een of andere conceptualisering van het goddelijke, niet even googelen of AI gebruiken om te vragen wat de definitie van vrede is, en het dan lezen en zeggen: "Ja, ik denk dat ik me zo voel." Nee, het is oké om daar te zijn. Wat ik wil, is jullie daar voorbij brengen. Ik wil jullie voorbij de woorden brengen, voorbij de menselijke constructies. En de enige manier om dat te doen, is door ervoor te kiezen liefde centraal te stellen, voorop te laten lopen in wat ons leidt. Dus ik weet niet of ik dit moet zeggen, een deel van mij is eigenlijk een beetje giechelend, ik heb het gevoel dat ik dit ga zeggen, maar ik wil dat jullie weten dat ik hier alleen ben als een wezen van liefde. En is het oké voor mij om... oké, ik speel eigenlijk niet graag spelletjes?

00:23:14 Deze kaart, die ik ga spelen, wil ik dat je begrijpt dat ik niet beweer meer te weten dan wie dan ook, want alle ervaringen zijn even waardevol. Paradoxaal genoeg ben ik tegelijkertijd gezegend met parallelle levenservaringen die buitengewoon traumatiserend zijn geweest voor mijn ziel. Dit betekent dat ik vanaf het allereerste begin van mijn eerste incarnatie als ziel aanzienlijk trauma heb ervaren. Daarom is het helen en ontmantelen van deze persoonlijkheden, zoals we ze noemen, deze ego's, de schaduwaspecten, zo belangrijk voor mij. Daarom ligt het pad naar heelheid me zo na aan het hart. Ik kan hier alleen iets over leren omdat ik dit pad al zo vaak heb bewandeld, in dit leven en in vele voorgaande levens. Dat is de enige reden waarom niemand je echt iets kan leren wat hij of zij niet weet, wat hij of zij zelf niet heeft bewandeld.

- 00:24:39 Als we dan een recenter parallel leven ingaan, toen ik in de Pleiaden was, bracht ik daar vele levens door en onderging ik drie verschillende inwijdingen om hogepriesteres te worden. Hogepriesteres zijn is wat je in staat stelt om ingewijd te worden. Waarom is dat belangrijk? Omdat inwijding, zoals je je misschien herinnert van het begin van onze bijeenkomst, een dood vereist, een loslaten, het afleggen van de kleding die we dragen, van de ideeën die we hebben, de geloofssystemen waaraan we zo krampachtig vasthouden. Het vereist dat we dat loslaten, zodat er vervolgens een overgave kan plaatsvinden in het proces van het laten bloeien van het goddelijke in jou. En de vereisten voor een hogepriesteres, althans voor zover ik het in menselijke termen kan uitleggen, vereisen een zeer diep niveau van liefde en eerbied voor, in dit geval, de menselijke conditie, evenals een diepe liefde, eerbied en nederigheid voor het goddelijke, in de erkenning dat er een zekere mate van liefde nodig is om die goddelijke plek te bereiken en te overbruggen.
- 00:26:20 Een zekere mate van ongemak is nodig om ruimte te maken voor iets nieuws. Hoe weet ik dat het ongemak vereist? Want als dat niet zo was, zou het makkelijk zijn, en als het makkelijk was, zou iedereen het doen. Zo simpel is het eigenlijk. Initiatie is niet de makkelijke weg. Waarom begin ik met initiatie? Waarom is het überhaupt belangrijk voor ons om in contact te komen met onze ziel? Omdat de wereld, deze prachtige planeet, en het bewustzijn dat hier aanwezig is, zich zo snel ontwikkelt dat ik me realiseerde: als er mensen zijn die niet driedimensionaal voorbereid zijn om de binnenkomende kosmische energieën te ontvangen, zullen ze overweldigd raken en zal het langer duren. In zekere zin kan het namelijk behoorlijk traumatiserend en desoriënterend zijn om zo'n instroom te ontvangen zonder de juiste training. Daarom bestaan er natuurlijk mysteriescholen. Daarom bestaat initiatie in sjiotische paden, met gidsen, priesters en priesteressen. Daarom zijn ze hier, om dat mogelijk te maken.
- 00:27:52 De reden waarom ik in het begin zei dat ik die kaart liever niet speel, is omdat ik geen titel wil geven die verschillende connotaties en dus beperkingen met zich meebrengt, maar ook projecties in iemands hoofd over wat het betekent om een hogepriesteres te zijn. Daarom houd ik het liever bij het woord leraar. Maar ik wil dat je begrijpt, als je dat nog niet van me wist, misschien omdat je me pas recent bent tegengekomen, dat dit de basis vormt voor mijn verhaal en dat het met veel liefde is geschreven. Nu we die korte introductie hebben gehad en we allemaal op dezelfde pagina zitten, gaan we het hebben over wat we vorige week hebben besproken. We willen het nog even doornemen en kijken waar je staat. Voordat we dat doen, zou ik het fijn vinden als je nu naar de breakoutrooms gaat en een gesprek voert over de contemplaties.
- 00:29:22 Niet de oefening zelf, ik wil dat jullie wachten met praten over de oefening tot na afloop, maar in de breakoutrooms wil ik nu dat jullie de overdenkingen bespreken die jullie kregen naar aanleiding van de Michelangelo-video die we de vorige keer samen hebben bekeken. Jullie gaan dus naar een breakoutroom en hebben ongeveer zeven, acht minuten, laten we zeggen acht minuten, om dit gesprek te voeren. Kies misschien een van de vragen die je echt wilt bespreken, of je kunt ze allemaal doornemen zoals je zelf wilt. Ik vertrouw erop dat jullie dat doen. Maar ja, deel de breakoutrooms gerust met anderen. Dankjewel. We komen zo terug. Dank jullie wel allemaal. Weet je, soms zeg ik niet altijd hetzelfde tegen nieuwe mensen, dus vergeef me dat. Maar soms kom ik zomaar even langs in jullie kamers en dan kom ik zelf ook

even langs. Sorry dat ik jullie daar niet van tevoren op heb gewezen. Oké, dus daar

- 00:30:36 Er waren een aantal interessante interpretaties van dat schilderij en een aantal antwoorden hier. Hoe wil ik beginnen, want er zijn een paar dingen om te bespreken. Ten eerste, wie hier weet wie Sophia is en wat Sophia betekent? Zou je dat alsjeblieft in de chat willen schrijven? Dankjewel, wijsheid. Dus, waar we onze filosofie vandaan halen, is Sophia wijsheid. Sophia is wijsheid, phyllo is liefde. Filosofie is een liefde voor wijsheid. Daarom gebruiken we hier filosofie om ons werk te ondersteunen. Het is om een liefde voor wijsheid te ontwikkelen, en nogmaals, niet wijsheid vanuit het logische denken, maar ware wijsheid, waarheid met een hoofdletter W, wijsheid met een hoofdletter W. Sophia, om te begrijpen wat verder gaat dan woorden. Vaak is het een taak om ware wijsheid te ontwikkelen. Dat is waar de meesters die we volgen vandaan komen, omdat zij het vermogen hadden om ware wijsheid in woorden te vatten, zelfs als het niet volledig door het verstand wordt begrepen. Dus Sophia is wijsheid. Nu wil ik nog één ding opmerken.
- 00:32:21 Dat een deel van ons, als collectief deel van jou, soevereiniteit verwerft en ernaar terugkeert, betekent dat je je eigen innerlijke kracht herinnert, dat je geen macht buiten jezelf zoekt om je een antwoord te geven. Op dit moment, op deze planeet, wanneer ons bewustzijn het meest openstaat voor wijsheid of het beoefenen van een nieuwe paranormale gave, wordt er een nieuwe vorm van technologie geïntroduceerd om ons af te leiden van ons onvermogen. Ik geef je een historisch voorbeeld: de telefoon kwam uit in 1867 en in die tijd was telepathie de meest toegankelijke gave voor de mensheid om te leren. Maar plotseling kwam de telefoon uit, dus niemand beoefende telepathie meer. Ik hoef niet te zeggen wat de meest recente technologische vooruitgang is die de mensheid op dit moment heeft gekregen, die alomtegenwoordig is en je ervan weerhoudt je eigen wijsheid te ontvangen, als die gebruikt wordt om antwoorden te vinden.
- 00:33:55 De vragen van je ziel, dus dat gezegd hebbende, een deel van het proces is het verkrijgen van soevereiniteit, je soevereiniteit herinneren, om duidelijk te zijn: het is niet iets wat je verdient of verkrijgt, je moet geloof in jezelf verdienen zodat je soevereiniteit bij je aanwezig kan zijn. Maar je bent al soeverein, want je bent onderdeel van dat proces. Dat betekent dat je in staat, bereid en bewust bent om op zoek te gaan naar antwoorden op vragen waarvan je het antwoord niet weet. Dus dit deel van dit proces, wanneer we samen zijn, is dat ik je dingen ga geven als leraar. De dingen die ik je geef zijn niet willekeurig, ze zijn buitengewoon doordacht, soms té doordacht, soms houden ze me 's nachts wakker omdat ik heen en weer ga, en andere keren komen ze natuurlijk echt van mijn gidsen. Het is alleen wanneer ik mezelf in de weg zit dat ik heen en weer schommel met dingen, maar ze zijn doordacht en opzettelijk en ze zijn bedoeld om...
- 00:35:12 Om echt de maximale mate van ontwaken te ervaren – in alle opzichten: mentaal ontwaken, hartontwaken, zielsontwaken – zul je een aantal uitdagingen die ik je geef met standvastigheid moeten aangaan, met de houding: "Ik weet het antwoord hierop niet, maar ik ga het antwoord daarop vinden." Dat geldt voor alle vragen die je krijgt, voor elke oefening. Je moet er niet naar kijken en zeggen: "Wow, ik snap het niet, zo voor de hand liggend." Wat voor houding is dat nou voor het leven? Ik zeg dan gewoon: "Oh, ik snap het niet, kom nou, kom nou." Misschien weet

je het niet, misschien heb je nog nooit van het woord corpus classum of basale ganglia gehoord. Ik weet niet eens zeker of ik die vraag over de basale ganglia wel heb beantwoord. Maar als je de antwoorden of definities niet kent, wat kun je dan doen om je probleem op te lossen? Je kunt het opzoeken om erachter te komen wat het inhoudt.

00:36:32 Dus even een tip voor dit alles: pak het zo aan: als je het antwoord niet weet, zoek het dan op en controleer je bronnen. Accepteer alsjeblieft niet het eerste antwoord dat Google AI je geeft, want ik zeg het je nu al: het klopt gewoon niet. Ik heb het gecontroleerd, dus ik raad je aan om een betere bron te zoeken. Een bron die ik wel vertrouw is Google Scholar. Dat zijn wetenschappelijke, door vakgenoten beoordeelde artikelen waar je informatie uit onderzoekspapers kunt halen. Het kost heel wat moeite om een artikel in een tijdschrift te publiceren, dus dat geeft ons in ieder geval een zekere mate van vertrouwen. Google Scholar is net als Google een zoekmachine die wetenschappelijke artikelen zoekt. Oké, verder. Het andere punt dat ik wil noemen, is dat schilderij van Michelangelo waar ik niemand over heb horen praten.

00:37:40 Ik wil dit ter sprake brengen en ik probeer te bedenken wat er in de context staat. Sint Franciscus van de Katholieke Kerk wilde dat ik hier aanvankelijk over sprak, maar het voelt gepast om het hier te bespreken. Ik zal het u als volgt vragen: wat vertegenwoordigen Horatius, Isis en Osiris als geheel? Wat vertegenwoordigen deze drie wezens de goddelijke familie, de prachtige Drie-eenheid: moeder, vader en kind? Dank u wel. Ja, dus dat is één manier om naar de Heilige Drie-eenheid te kijken: via Isis, Horatius en Osiris. Wat is de Heilige Drie-eenheid in ons lichaam? Wat is het kind? Wat is de moeder en wat is de vader in ons fysieke wezen? Ik heb het nog niet gezien. Ik heb twee van de drie antwoorden gezien. Ik vind dat geweldig. Gewoon de pijnappelklier noemen, dat zal op een gegeven moment het juiste antwoord zijn. Maar nee, dank u. Oh, ik moet terug. Waar bent u? Wie zei dat? Marilyn O'Malley, een Schotse of Ierse zuster. Dank u wel. Dat klopt. Hart, geest, de buik is het kind, de buik is Horatius, de buik is waar we een instinctief gevoel hebben.

00:39:48 Het besef dat je moet vluchten, je moet je verstoppen, je onderbuikgevoel zegt je meteen dat er iets moet gebeuren als er een bedreiging in onze omgeving is. De rest van ons lichaam komt dan natuurlijk fysiologisch in actie. Ik ga niet in op al die processen, maar ik moedig je aan om er meer over op te zoeken. Het is een fascinerende ervaring wat er biologisch en fysiologisch gebeurt wanneer dat geactiveerd wordt. De darmen zijn het kind, dus als we moe en hongerig zijn, worden we chagrijnig. Ons kind is gefrustreerd en wil een snack. Het hart is ISIS, of de moeder, ik denk dat dat vrij duidelijk is. De vader, dit bewustzijn van richting en focus, dat is de vader. We zouden dat natuurlijk ook kunnen onderverdelen in andere termen zoals goddelijk mannelijk, goddelijk vrouwelijk, enzovoort. We zouden steeds weer nieuwe manieren kunnen bedenken om dit te beschrijven. Er zijn zoveel uitdrukkingen voor de Heilige Drie-eenheid, de goddelijke familie, zo veel.

00:41:05 Uitdrukkingen daarvan. Wat belangrijk is om te begrijpen, is dat we, om niet alleen het kind te zijn waarin we zijn opgevoed – wat onze drie lagere shockers heeft geprogrammeerd – ons hart en onze geest in een staat van coherentie moeten brengen. Dat is een belangrijk aandachtspunt: hoe de afstemming en coherentie die op menselijk niveau ontstaat, ons in staat

stelt om in directe verbinding te staan met onze ziel. En zoals we al begonnen, is dat het doel: in directe verbinding staan met God, met de goddelijkheid in ons, en leven als onze ziel. Oké, en mag ik vragen of er nog iets is dat je wilt bespreken? Goed, Francis is blij dat er niets meer is dat ik wil bespreken. Nu wil ik dat je vertelt over je ervaring met de oefening die je de vorige keer hebt gedaan, rondom de transmutatie van emotie, gedachte en wijsheid.

00:42:31 Instinct, emotie, gedachte, wijsheid, transformatieproces. Wat is er met jou gebeurd? Begreep je het überhaupt? Het sloeg nergens op, want dat is oké. Maar praat over je ervaring en kom alsjeblieft naar een aparte ruimte. Maak voor iedereen een aparte ruimte aan. Je krijgt acht minuten om hierover te praten en daarna komen we terug. Ik loop even rond. We komen nu allemaal terug. Dank jullie wel voor jullie prachtige, oprechte aanwezigheid. Ik hoop dat het voor mij net zo helend is om dit mee te maken als voor jullie om het te ervaren. Het is een veilige ruimte om open te zijn. Ik heb zoveel wijsheid gehoord in deze ruimtes. Iemand deelde iets en zei dat de kracht in de pauze zit. Ze had het erover hoe de kracht schuilt in de pauze voordat we reageren op een emotie die in ons is opgekomen. Dát is de kracht, zodat we niet langer... En ik wil hier graag verder op ingaan, want wanneer de kracht buiten ons is, wanneer de kracht geëxternaliseerd is, alles in je omgeving...

00:43:56 Het kan iets in je triggeren en nu word je meegesleurd door een emotionele achtbaan, mogelijk met allerlei verhalen in je hoofd, en je hebt geen controle meer over je eigen kracht. De emotie is gebaseerd op een instinct en/of mogelijk een traumatische ervaring uit het verleden. Dat is wat bepaalt hoe je je energie richt. Dat betekent dat je krachten van buitenaf worden afgenomen en je wordt verteld waar je ze op moet richten, wat pijn of haat kan zijn jegens de persoon in het verkeer, of een gebrek aan vergeving en mededogen voor je moeder die dat tegen je zei toen je zeven was. Overal waar je kracht naar buiten wordt gericht, wordt je energie afgeroomd. Ik zeg het nog een keer: overal waar je kracht naar buiten wordt gericht, wordt je energie afgeroomd. We gaan zo meteen dieper in op wat ik daarmee bedoel, hopelijk gedurende de hele school. Het tweede punt is dat iemand zei

00:45:23 Dat ze tijdens deze oefening allebei observeerden én de emotie ervoeren, en hij zei dat het een beetje, het was een soort van, het was allebei. Hij vond het zelfs moeilijk om uit te leggen hoe hij dat voor elkaar kreeg. En dat komt natuurlijk doordat het een paradox is. Het is paradoxaal om iets te observeren én er volledig bij aanwezig te zijn. En dat brengt ons bij het volgende punt waar ik het over wil hebben: een paradox. Wat is een paradox? Oh, zo simpel is het. Beide. En dat klopt, beide dingen zijn waar. Typisch is het een soort uitspraak die zelftegenstrijdig en onlogisch is, of misschien zelfs absurd. Maar als je er echt over nadenkt, als je het doorvoelt, realiseer je je dat er eigenlijk een diepere, onderliggende waarheid aanwezig is in deze ogenschijnlijk absurde en onlogische zin. Heel simpel voorbeeld.

00:46:45 Als je mensen hoort zeggen 'less is more', dan is dat een traditioneel Engels gezegde. Mocht je dat in je eigen land niet kennen, dan vergeef me, ik zal het uitleggen. 'Less is more' betekent in wezen dat eenvoud belangrijker is dan extravagantie, dat eenvoud vaak meer oplevert dan extravagantie, weelde of overdrevenheid. Het lijkt dus tegenstrijdig: 'less is more', dat is onlogisch, dat slaat nergens op. Maar we begrijpen dat er een kern van waarheid in zit, namelijk de aard van het goddelijke. Het goddelijke is paradoxaal, ons menselijk verstand kan het niet

bevatten of definiëren. Dat betekent ook dat de kleine fragmenten, de glimpen die we van het goddelijke kunnen opvangen, ons er een glimp van geven, maar het is niet de hele waarheid. Het kan niet volledig begrepen worden, maar het brengt ons er wel dichterbij, zoals de ervaring van liefde, de ervaring van vrede, gelukzaligheid, ware vrede, ware liefde, ware gelukzaligheid.

- 00:48:14 Een goddelijke ervaring is een ander voorbeeld of een definitie van een paradox. Ik ben vooral dol op de zogenaamde kegels, de Japanse of Zen-kegel. Dat is een paradoxale anekdote of vraag, vaak een heel verhaal, dat in het Zenboeddhisme wordt gebruikt als meditatietool om het bewuste, rationele en analytische denken te overstijgen en in een staat te komen waarin je niet langer gebonden bent aan alle conditionering die je hebt meegekregen en die de manier waarop je geest werkt heeft gevormd. Het is bedoeld om je buiten dit logische denken te brengen. Nu zal ik een klein geheimpje met je delen: dat is eigenlijk waar veel van channeling om draait. Veel van channeling is om je buiten het logische denken te brengen. Ik wil alleen even delen dat, als iemand die van zijn analytische geest houdt en graag zijn verstand gebruikt, het in het begin best een uitdaging voor me was om dat te overwinnen. Mijn menselijke geest verzette zich ertegen. Ik liet het volledig gebeuren, maar verzette zich er nog steeds tegen.
- 00:49:43 En veel vragen stellen en veel dingen stopzetten die we doormaken, simpelweg omdat het onlogisch was. Veel channeling doet dat, het brengt je in een andere gemoedstoestand, maar je hoeft niet naar channeling van buitenaf te luisteren. Je kunt een innerlijke contemplatie gebruiken om jezelf in die staat van zijn te brengen. En contempleren over de aard van liefde zelf is een paradox. Hoe en waarom? Ik kan dat niet met woorden uitleggen, maar als je het voelt, zul je het weten. Dus ik ga het hebben over... is dit een goed moment om erover te praten? Ik ga het hebben over... Ik ga allereerst mijn scherm delen, en mijn geluid. Mijn excuses, de vorige keer dat ik bij jullie was, stond het vakje om het geluid van mijn computer te delen niet aangevinkt, dus het spijt me dat het geluid in die video niet zo goed was, maar dat zal deze keer niet gebeuren. Hier gaan we. Hier is de kaart van het bewustzijn waar we het over hadden. Nu ga ik jullie iets paradoxaals vertellen.
- 00:50:58 In tegenstelling tot wat je misschien denkt, word niet boos op me, want ik volg gewoon het voorbeeld van mijn schepper. Hoewel deze prachtige kaart van het bewustzijn best nuttig kan zijn en je deze energetische logboeken kunt zien, raak alsjeblieft niet verdwaald in die getallen. Ik raad je echt aan om hier niet in te duiken en te zeggen: "Oké, op welk getal sta ik vandaag? Ik denk dat ik op dit getal sta." Doe dat alsjeblieft niet, want als je dat doet, beperk je jezelf tot alles wat je kunt zijn. Dus ik raad je echt aan om dat niet te doen. De reden waarom ik dit wil gebruiken, is om terug te komen op iets lastigs, en de reden waarom ik het erover wil hebben, is omdat dit het moment is om erover te praten. Dat is eigenlijk alles wat ik je kan vertellen. Wat we hier zien, is moed. We gaan het vandaag hebben over moed. Het is een van de vier deugden van het stoïcisme en we gaan het hebben over het belang ervan. In veel opzichten zouden we kunnen zeggen dat het de basis vormt.
- 00:52:20 Het is in veel opzichten de allereerste deugd die gevestigd moet worden voordat andere deugden wortel kunnen schieten in een persoon. Het is ook nodig om voorbij het logische denken te gaan, het denken dat alles wil weten, het analytische denken. De neocortex is immers slechts een voorspellingsmachine die constant observeert wat er gaat gebeuren,

analyseert en voorspelt. We willen daaruit ontsnappen, zodat we op de rand van de afgrond kunnen leven, het onbekende tegemoet, het goddelijke tegemoet, en het goddelijke ons steeds dichterbij laten trekken. Dat is de enige manier om het te bereiken: leven op de rand van die afgrond van het bekende, gedragen door de wind van het goddelijke, wetende dat we niet zullen vallen. Dat is onze reis, die moed vergt. En het vergt moed om voorbij de geprogrammeerde, geconditioneerde reacties in ons lichaam te leven, afkomstig van ons innerlijke kind. En natuurlijk, toen we kind waren...

00:53:42 Als een kind een driftbui heeft, schreeuwen we niet tegen het kind. Als u ouder, opvoeder of oppas bent, of ooit met kinderen hebt gewerkt, dan weet u dat schreeuwen tegen een kind datuilt en huilt, het zenuwstelsel van dat kind niet ondersteunt. Het helpt dat kind niet om niet bang te zijn of niet overstuurt te raken. Hetzelfde geldt voor onszelf. Wanneer we een emotie of reactie in ons voelen, willen we niet boos op onszelf worden. We willen ons niet schamen of schuldig voelen over dat gevoel. We willen het liefdevol observeren en volledig erkennen. Oké, er is een deel van mij – het sleutelwoord daar – dat nu woede ervaart. Oké, wat heeft dat deel nodig? Dat is het hart dat het kind ontmoet en vraagt: "Wat heb je nodig?" Maar de enige manier waarop we dat kunnen doen, is door ook ons rationele verstand te gebruiken. Rationeel, in dit geval een stoïcijnse term. Als we ons rationele verstand gebruiken om niet te verdwalen in de emoties...

00:55:14 Irrationeel gedrag van het kind dat een driftbui heeft, dus de vader brengt hier orde en een pauze, zoals een van je klasgenoten al zei: de vader brengt een pauze en zegt: "Ho, er is iets aan de hand." De moeder in het hart vraagt: "Wat heb je nodig? Wat heb je van me nodig? Ik ben er voor je." En ik wil je zeggen dat ik soms, ik geef geen percentage omdat het voor iedereen anders is, alleen maar heb gemerkt dat mijn innerlijke kind meestal alleen maar gezien en gehoord werd. Dat is alles. Er is eigenlijk niets anders te doen. Er is een deel van ons dat niet gezien en erkend werd toen diezelfde emotie opkwam toen we kind waren. En nu komt het weer terug, omdat het op zoek is naar een oplossing, naar het sluiten van de cirkel. En het enige wat het nodig heeft, is dat de moeder zegt: "Ik begrijp het, schat, het is echt oké voor je."

00:56:34 Voel je zo? Dan ben ik hier. Ik zal je nooit verlaten, ik zal je nooit verlaten, hoe sterk je emotie ook is. Ik ben hier. En hetzelfde geldt voor de vader in ons, dat niveau van liefde. Zo horen we onze kinderen op deze planeet op te voeden. De meesten van ons hebben dat niet ervaren, omdat dat onderdeel is van onze evolutie. Dus we zijn hier om dat bewuste pad in onszelf te integreren, allereerst vanuit die krachtige staat. We hoeven ons niet te identificeren met het kind dat een driftbui heeft, omdat we er willen zijn als de liefdevolle ouder en het een gevoel van veiligheid willen geven. In die staat worden we niet langer belast door alles waar het innerlijke kind mee worstelt: de angst voor het onbekende, te hongerig zijn, te moe zijn, onze zin niet krijgen, iemand die voordringt, iemand die ons onderbreekt, wat het ook is dat frustratie, irritatie, wantrouwen en angst veroorzaakt. Al die dingen, het innerlijke kind is er niet langer mee verbonden.

00:58:07 Het enige dat aandacht krijgt, want als dat het enige is wat we ervaren, dan leef je in wezen in een huis met moeder, vader en kind, en het enige wat je in dat huis hoort, is het kind dat de hele tijd de longen uit zijn lijf schreeuwt, terwijl vader en moeder van alles en nog wat doen, en

het kind blijft schreeuwen. Dat is een zenuwstelsel dat constant behoefte heeft aan herstel, desoriëntatie en ontregeling. Biologisch gezien is er geen homeostase, geen fysiologisch evenwicht in het lichaam, maar het kind zoekt dat. We moeten erop vertrouwen en weten dat dat precies is wat het kind, het zenuwstelsel, het lichaam wil: rust. Maar daar moet aan voldaan worden, en de enige manier waarop we dat kunnen doen, is door liefdevol aanwezig te zijn en moedig genoeg te zijn om niet overweldigd te worden door onze eigen emoties en er niet door meegesleurd te worden. Want als een moeder bang is, ik heb met ouders gewerkt die...

00:59:27 Als een moeder of vader bang is voor de emoties van hun kind, is dat kind zo bang omdat er geen ouder is om het te begeleiden. Het kind zelf voelt zich machteloos en weet niet wat het met zijn emoties aan moet. Dat zou jij ook kunnen zijn. Ik weet niet hoe ik met mijn emoties om moest gaan, dat was iets wat me nooit was geleerd. Door deze oefening, zowel intern als extern (in mijn geval door ouders en kinderen te helpen), ben ik gaan begrijpen dat consistentie vertrouwen, zelfvertrouwen en een gevoel van veiligheid bij een kind opbouwt. Dat is wat we ons eigen kind, ons eigen gevoel en onszelf moeten geven. Dat vergt moed, want we zullen ons op een manier moeten laten zien die we misschien nog nooit eerder hebben gedaan, en die misschien nog nooit iemand ons heeft laten zien. Voor mijzelf voelde het heel vreemd. Er waren momenten dat ik mijn kind ontmoette, omdat het emoties had.

01:00:46 Elke driftbui vertelt me iets, misschien fysiek comfort zoals een knuffel. En op het moment dat het me dat vertelt, schaam ik me bijna. Ik ben helemaal alleen, maar ik schaam me ook bijna voor mezelf dat ik daar zit en mezelf knuffel, want mijn gedachten zeggen: "Dit is zo raar, wat doe je?" En dat is precies wat mijn kind nodig had. Ik ben zo dankbaar dat ik dat gevoel van schaamte altijd heb genegeerd, want als ik mezelf had toegestaan te denken: "Nee, dat is gênant, dat ga ik niet doen", dan had ik niet de liefdevolle relatie gehad die ik nu met mezelf en met mijn kind heb. Oké, dus daar is de 3D. Onthoud dat alles met elkaar verbonden is. Nu ga ik over naar iets dat misschien totaal anders lijkt, maar dat is het niet. Waarom is moed zo belangrijk? O jee, dus deze lagere niveaus hier... en laat me even controleren of we allemaal op dezelfde pagina zitten. Ik ga hier even snel naar kijken. Hmm, ja, dankjewel Emily. Dankzij jou wilde ik de chat bekijken. Dankjewel.

01:02:16 Emily zei dat het lijkt alsof het vaderdeel in onszelf ook regulering nodig heeft. Hmm, ja, ik vraag me af waarom mijn gidsen ervoor hebben gekozen om stoïcijns rationeel denken en oefenen erbij te betrekken. Het is om het vaderdeel te helpen reguleren. En ik wil dat jullie je verstand gebruiken, zoals ik eerder al zei, om je eigen soevereiniteit te gebruiken en antwoorden te zoeken, ook als een manier om het vaderdeel te trainen. En natuurlijk komt dat ook door de meditatieoefeningen die we samen doen, en daar zullen we later nog op terugkomen. Dat is het dan. Dus heel erg bedankt dat je dat hebt aangekaart, want ja, het vereist inderdaad regulering. We hebben het allemaal nodig, elk deel van ons. Dus heel erg bedankt dat je dat hebt aangekaart. Oké, hoe wil je dat ik het uitleg? Goed, het overlevingsparadigma waar je hier naar kijkt... hmm, ik ga dit zeggen: ik wil dat je je rationele denkvermogen gebruikt en je niet laat meeslepen door angst. Als je merkt dat er angst begint op te komen...

01:03:47 Misschien merk je dat er nu angst in je opkomt, juist omdat ik het heb over niet bang zijn. Dat is mogelijk. Als je merkt dat er angst in je opkomt, geef je lichaam en je buik dan wat rust.

Ontspan je buik terwijl ik tegen je praat. Adem diep in en uit en gebruik de middelen die je hebt om kalm te blijven, zodat je echt kunt horen wat ik zeg en niet wegrent met allerlei verhalen. Dit is een van de redenen waarom we emotionele regulatie en de moed om dit te doen oefenen, samen met alle driedimensionale aspecten die we net hebben besproken in de vijfde dimensie, of beter gezegd, voorbij de derde dimensie. Negatieve entiteiten of dichte gedachtevormen voeden zich met lagere trillingsfrequenties. Ik kan, of het nu een zegen of een vloek is, in principe alles in vele dimensies zien. In de loop der jaren dat ik met mensen werk, is mijn vermogen om extreem duistere dingen te zien enorm gegroeid, en dat komt doordat ik niet reageer.

01:05:18 Mijn angst is gegroeid sinds ik met dit werk begon. Het zien van entiteiten die zich voeden, zou op z'n zachtst gezegd extreem afstotend voor me zijn geweest. Maar negatieve entiteiten voeden zich met deze lagere emoties. Dus als iemand ervoor kiest zich alleen te identificeren met zijn irrationele, harteloze, driftige innerlijke kind, dan is dat waar negatieve entiteiten graag vertoeven. Het is een waar buffet voor ze. Laten we hier heel duidelijk over zijn: er is niets, niets dat je ziel kan beschadigen, niets dat je ziel kan bezoedelen, niets dat je ziel pijn kan doen. Je ziel is een deel van het goddelijke geheel, niets kan haar schaden. Dus het maakt op zielsniveau niet uit hoeveel negatieve entiteiten er om iemand heen zijn. Dat is de waarheid. Ik ben toevallig iemand die ontzettend veel van mijn menselijke familie houdt. Ik hou zo ontzettend veel van jullie allemaal, mensen, ik hou van jullie. Dus ik heb echt een sterk gevoel dat ik geen negatieve entiteiten in mijn omgeving wil hebben.

01:07:14 Mensen, omdat ik het als mens niet prettig vind. Ik vind het niet fijn om iemand op die manier te zien lijden. Het stoort me. Dat is iets waar ik nog steeds aan werk, aan het pad om me daar niet meer door te laten storen. Ik moet mezelf eraan herinneren wat ik al zei: op zielsniveau gebeurt er niets wezenlijks met die persoon. Dat is gewoon een menselijke ervaring. En ik geef om die menselijke ervaring. Dus om te groeien in directe verbinding met onze ziel, kunnen we niet langdurig in deze overlevingse moties blijven hangen. Dat betekent niet dat we nooit boosheid ervaren, dat betekent niet dat we geen verdriet, trots of schaamte voelen. Dat betekent niet dat die dingen nooit voorkomen. Er zijn momenten dat die gevoelens in ons opkomen, omdat we nog steeds bezig zijn met het verwerken en ontwikkelen van wat dat ook is. Ik moet je wel zeggen dat veel mensen zeggen: "Oh, maar het is niet realistisch om als mens te leven zonder schaamte of zonder..."

01:08:35 Of we nu verlangen of woede voelen, we zullen die verleidingen, zeg ik, in ons leven tegenkomen met als doel ons de kans te geven onze kracht terug te winnen en te zeggen: ik ga hier niet op reageren of aan meedoen. Dus wanneer we de kans krijgen om veel woede te ervaren, laten we zeggen ongeduld – we zullen het niet eens over woede hebben, we beginnen met ongeduld – krijgen we de kans om ongeduld te ervaren wanneer we ervoor kiezen om te zeggen: oké, dat deel van mij voelt zich ongeduldig, en ik ga me nu ontspannen in mijn hart. Ik accepteer dat er een deel van mij is dat ongeduldig is, en ik ga nog langzamer bewegen, ik ga mijn ademhaling vertragen en ik ga mijn intentie echt terugtrekken in mijn hart om mijn lichaam te kalmeren en op dit moment niet te reageren vanuit ongeduld. Dat is kracht, dat is een niveau van controle, het kiezen van het centrum van het

- 01:10:01 Het gaat erom dat we boven alles staan wat er in de buitenwereld om ons heen gebeurt, dus waarom is dat belangrijk? Wat is het nut van het beoefenen van die mate van gecentreerdheid, die mate van controle over entiteiten, zowel dichte gedachtevormen als andere entiteiten die op deze planeet bestaan in meerdere dimensies, of gewoon verschillende dimensies voorbij de derde? Ze hebben de wens om de mensheid te zien falen, dat is hun verlangen. En het gaat er niet om dat ik persoonlijk niet verstrikt hoeft te raken in het spel van 'dat is kwaad' en 'dat is dit' en 'dat is dat'. Het is wat het is, dit is de ervaring die we hebben gekozen, dat is wat voor mij telt. En het belangrijkste wat we kunnen doen, is beslissen hoe we door deze wereld gaan bewegen en of we de buitenwereld, die sterk beïnvloed wordt door deze entiteiten, toestaan ons te controleren, of dat we onze soevereiniteit terugwinnen en wandelen zoals een meester wandelt. Ik verzeker je, toen Jozua zijn pad bewandelde, of Jezus, als je de naam Yeshua niet kent...
- 01:11:36 Joshua was op zijn pad absoluut bang, onzeker en boos, geschokt door wat hij zag. Natuurlijk gebeurde dat, natuurlijk heeft hij dat meegemaakt. En toch koos hij voor zijn eigen kracht, hij koos steeds weer voor het goddelijke. Als het goddelijke alleen maar boos was, als dat de ware aard van het goddelijke was, zouden we liefde niet kennen. De ware aard van het goddelijke is iets wat we liefde noemen, maar wat eigenlijk niet te benoemen is. Om daar te komen, moeten we daar steeds weer voor kiezen, en deze bron van kracht, de goddelijkheid in ons hart, in ons brein, moet ons leiden, bepalen hoe we reageren op dingen, hoe we informatie verwerken, zodat we boven het overlevingsparadigma uitstijgen. En ik wil nogmaals benadrukken dat de entiteiten op deze planeet niet willen dat de mensheid boven dat paradigma uitstijgt.
- 01:13:22 Het overlevingsparadigma, dus elke keer dat je kiest voor moed en je boven de overlevingsinstincten en het overlevingsparadigma uitstijgt, is dat een daad van revolutie, een daad van evolutie ten behoeve van de hele soort, en het is ook een daad van vrede, van ontwaken. Je zegt: dit is wat ik kies, dit is waar ik mijn energie in wil steken, niet in woede, niet in haat. Alleen de coherente goddelijke moeder en vader hebben het vermogen om die keuze bewust te maken. Het kind met de driftbui weet simpelweg niet dat dat een optie is, en dat is oké. Het is niet aan het kind om dat te weten. Het kind leert van de moeder en vader. We worden de mensheid genoemd, we worden de kinderen van het universum genoemd, omdat we in een zeer gesloten staat van zijn en begrijpen zijn gehouden. Ons niveau van begrip is in zoveel opzichten dat van een kind. Het is dat van een kind, en dat is geen belediging voor kinderen. Dat zijn mijn meest geliefde leraren.
- 01:14:53 Ik zeg simpelweg dat het heel simpel is, een heel eenvoudige manier om het te begrijpen: we willen evolueren. Om dat in menselijke termen uit te drukken: we willen volwassen worden en onze multidimensionaliteit ontwikkelen. Als evolutie een te groot concept voor je lijkt, zeg dan: "Ik weet echt niet wat dat betekent." Prima, ik wil gewoon dat je volwassen wordt, dat is alles wat ik wil. Ik wil niet langer alleen het kind in het overlevingsparadigma, dat niets anders kent, de leiding laten nemen. Dus wanneer we vibreren op een lagere of hogere frequentie, trekken we die frequenties aan in ons leven en creëren we daardoor meer van die frequentie in het geheel. Zo werken we samen met de hele schepping. Dat is wat we doen in deze relatie, dit gedeelde veld dat we allemaal hebben. Zoals ik al zei, en ik wil je eraan herinneren, zullen we

door veel emoties heen gaan.

- 01:16:16 Niet alleen vanwege wat we hier in de klas meemaken, maar ook gezien jullie persoonlijke leven buiten deze school, in combinatie met wat er in onze gemeenschap gebeurt, zullen er veel energieën ontstaan. We willen hier aanwezig en coherent zijn, want dat is wat we meer willen creëren. Er was een vraag uit de vorige les die ik graag wil beantwoorden. Het is een briljante vraag van Anne en Lynn Hart. Anne vroeg: is elke schaduw instinctief? Zo'n mooie vraag! En ik zou jullie graag willen vragen: wat denken jullie? Is elke schaduw instinctief? Jackie, ik kom zo terug op jouw vraag. Oké, is elke schaduw instinctief? Dankjewel. Dus, even kijken... hmm, oké, we hebben ja, nee, prachtig als het gaat om... Oké, ik zal het uitleggen. Laat me zeggen dat ze het aan mij vragen... nou ja, eigenlijk wist ik niet dat Sint Franciscus de hele dag bij ons zou zijn, maar hier...
- 01:18:09 Hij vraagt me iets uit te leggen dat niet vaak besproken wordt: duisternis is puur, net zoals licht puur is. Duisternis is ook puur. Hmm, dat moet misschien even bezinken. Dat is misschien paradoxaal, en misschien moet je dat even laten doordringen en erover nadenken. Dat betekent actief je verstand gebruiken om na te denken over wat dat 'ik' in de duisternis is. Het is puur. Dus als we het hebben over schaduwzelf, of een ego, soms zouden we kunnen zeggen ons innerlijke kind. We kunnen zoveel verschillende woorden gebruiken voor hetzelfde. Ik wil dat je de taal vindt die voor jou werkt en die op jezelf toepast. Dat is heel belangrijk. Als het niet de taal is die ik gebruik om die innerlijke ervaringen te beschrijven, zoek dan alsjeblieft je eigen taal. Een ego, een schaduwzelf, een innerlijk kind, dat zijn aspecten van het zelf die op een beperkte manier leven, die de wereld alleen ervaren via een beperkt niveau van bewustzijn. Dat is het belangrijkste om erover te weten. En aangezien we hier zijn om bewust te evolueren naar het
- 01:19:41 Voor de grootste uitbreiding van ons bewustzijn moeten we ons bewust worden van alle onbewuste delen van onszelf. Dat is een hele opgave, en sommigen van jullie zeggen dat dat onmogelijk is. Nee, het is paradoxaal, maar het is niet onmogelijk. Dat is onze taak. Dus heel erg bedankt voor die vraag. En blijf alsjeblieft nadenken, want het is zo belangrijk voor ons om onze eigen overpeinzingen en reflecties over deze dingen te hebben en te zien waar we uitkomen. Niet omdat we, wanneer we ergens aankomen, zeggen: "Oké, dit is wat ik geloof." Het is meer om te zeggen: "Oké, hier is het volgende punt. Ik vraag me af welke andere informatie ik zal verkrijgen en hoe mijn perspectief in de loop der tijd zal veranderen." Zo benader ik de wereld. Ik ben hier niet om jullie te vertellen dat ik dé manier heb gevonden. Dit is één manier en dit is mijn uitleg, de manier waarop ik het aan jullie heb uitgelegd. En met Gods genade zal het blijven evolueren, anders ben ik gestopt met evolueren. Dus ik wens jullie het beste.
- 01:20:49 Hetzelfde geldt voor jou. We hoeven niet per se op een bepaalde geloofsbestemming uit te komen. We kunnen gewoon een stapje hogerop zetten of een ander perspectief aannemen en zeggen: oké, ja, dit perspectief, dit uitzicht, ziet er ook best goed uit. Ik vraag me af wat hierna komt. Laten we zeggen: geen gehechtheid aan waar we zijn. De vraag die Jackie stelde over waar deze wezens zich mee voeden, is eigenlijk een heel interessante vraag. Ik vind het geweldig dat je het op die manier vraagt. Laten we het eens ontleden. In de meest algemene

zin, en vergeef me, de volledige vraag die Jackie stelde was: waar in het lichaam voeden deze negatieve entiteiten of dichte gedachtevormen zich mee? Dat was de volledige vraag. Dus, om het algemeen te stellen en dan wat specifiek te worden: ze voeden zich met onze energie. Simpel gezegd, we hebben veel energie. Klopt dat? Ja en nee. We hebben een energielichaam en er zijn lagen in dit energielichaam, daarom is het een beetje moeilijk uit te leggen.

01:22:09 Omdat we kunnen zeggen dat het om meerdere lichamen gaat, of we kunnen zeggen dat het slechts één lichaam is dat we proberen te integreren. Interpreteer dat zoals je wilt, maar aangezien we met de Heilige Drie-eenheid werken, laten we zeggen dat we een kinderlichaam, een moederlichaam en een vaderlichaam hebben. Misschien kun je zo onderscheiden met welke energiestromen die lichamen geassocieerd zijn. Het overlevingsparadigma hier is de energie waar wezens van houden, die leeft in de onderste drie energiestromen. Heel specifiek, dat zijn de plekken waar de energie fysiek vandaan wordt gehaald, daar wordt de energie afgetapt. Toen ik met mensen aan energiewerk deed, merkte ik dat sommige mensen een hyperactieve zonnevlecht of sacraalchakra hadden. Er zat zoveel energie in dat het echt ronddraaide. Toen ik dat voor het eerst zag, dacht ik: waarom gebeurt dat? Ik realiseerde me dat het kwam doordat ze zichzelf onbewust hadden getraind om zoveel energie daar te stoppen.

01:23:20 energie stroomde naar één chakra, en dat was omdat ze die energie nodig hadden, omdat het in feite een entiteit voedde, en dat wisten ze gewoon niet. Ik wil dit nogmaals aanhalen, voor het geval sommigen van jullie nu bang zijn. Onthoud alsjeblieft dat er in je eigen lichaam, op je wimpers, kleine microben en parasieten leven. Onthoud dat dat gewoon deel uitmaakt van de wereld waarin we leven, dus laat je niet overweldigen door de gedachte dat de entiteit dit van je afneemt. Laat je daar alsjeblieft niet door overweldigen, want het is een natuurlijk onderdeel van het zijn en het ondersteunt zelfs onze evolutie naar soevereiniteit. Dat is het punt dat ik wil dat je onthoudt. Het is een uitnodiging om te zeggen: "Wow, ik kan moed tonen en ik zal die entiteit niet langer voeden." Laat me een voorbeeld geven met verlangen, wat misschien wel een van de...

01:24:31 Emoties, dat vond ik het moeilijkst te begrijpen. Waarom zou dat op de een of andere manier negatief kunnen zijn, of onderdeel van het overlevingsparadigma? Ik dacht namelijk: verlangen voelt toch goed als je iets wilt, of als je seksueel verlangen ervaart, hoe kan dat dan ongegrond zijn? Ik begrijp het nu, maar dat komt doordat het uit een lager chakra komt. Het is een verlangen om te nemen in plaats van te geven. Wanneer we vanuit ons hart willen geven, of dat nu in een seksuele ervaring is of een andere ervaring die verlangen oproept, is dat een oprechte gift. Dat is niet hetzelfde als verlangen. En ooit zal ik dieper met jullie praten over het goddelijke mannelijke en goddelijke vrouwelijke, en de, laten we zeggen, intieme complexiteit van die dans die zich afspeelt in relaties en in jezelf. We zullen daar binnenkort een workshop over geven, maar dit is iets om over na te denken.

01:26:00 Oké, ik zat naar deze laatste vraag te kijken en na te denken over de laatste paar minuten die we hebben... Oké, dus waar ik het eigenlijk over wil hebben, in plaats van in te gaan op mijn "bedankt voor jullie vragen", wil ik afsluiten met een discussie over moed. Moed is, zoals ik al zei, een van de vier deugden in het stoïcisme. We kunnen het ook omschrijven als

standvastigheid. Het betekent dat je angst onder ogen kunt zien, pijn in jezelf en daarbuiten kunt verdragen, en tegenspoed kunt doorstaan met uithoudingsvermogen en zonder aarzeling. Zelfs als je aarzelt, maar het toch doet, is dat nog steeds moedig. Het punt is dat we er volledig voor gaan wanneer we ervoor kiezen iets te doen. We gaan er volledig voor en dat houdt in dat we de drang weerstaan om op te geven als het moeilijk wordt, als we iets niet begrijpen, als we het misschien niet eens zijn met iemand thuis of waar dan ook. We zeggen dan nooit meer: "Ik geef het op."

- 01:27:34 Nee, dat ga ik gewoon niet doen. We zijn moedig genoeg om door te gaan, ondanks pijn, tegenspoed en angst. We zouden kunnen zeggen dat het misschien wel de edelste van alle deugden is. Ik zou zeggen dat als er één menselijk woord is dat we kunnen gebruiken om de ziel te beschrijven, dat het 'edel' zou zijn. De ziel is edel, waarlijk, echt edel, elegant, bewust, gewoon edel. En de enige manier om werkelijk edelmoedig te worden, is door in jezelf te geloven. En dat komt alleen als we er voortdurend voor onszelf zijn, en dat vereist moed om er op die manier te zijn en een deel van onszelf onder ogen te zien dat we niet kenden. Het is de heldenreis, toch? De heldenreis vereist moed om de wereld die we ooit kenden achter ons te laten en deze compleet andere wereld binnen te treden, en toe te staan dat welke gids, psychopomp, wijze leraar of wie dan ook ons ook door deze onbekende wereld leidt. Dat vereist moed. Een held kan geen held worden door thuis te blijven zitten.
- 01:29:02 Elke dag hetzelfde doen, dat is geen heldenreis, dat is geen heldenreis. De heldenreis is juist om in dit leven, bewust in ons lichaam, terug te keren naar onze ziel. Ga je daar ooit weer naartoe? Jazeker, absoluut. Het is waar, dat is de ultieme bestemming, toch? Gewoon terug naar huis gaan. Daarom is er geen sprake van een foute keuze. Het is jouw keuze of je als een nobele held of held in deze wereld wilt leven en er wilt zijn voor alle multidimensionale wezens, inclusief onze eigen menselijke familie, onze dieren, onze prachtige aarde. Je hoeft het helemaal niet te doen, het is jouw keuze. Maar als je het wel doet, vereist het moed. Moed kiezen in elke situatie, of het nu een lastig gesprek met een vriend is of een ervaring die je op je werk of in je familie meemaakt, betekent ook dat we de moed hebben om toe te geven dat we onszelf kwaad hebben gedaan.
- 01:30:25 aan een ander, of wanneer we onszelf schade berokkenen door een bepaald gedragspatroon voort te zetten of te bestendigen. Dat vereist liefde, dat vereist dat we er zijn, kijkend door de ogen van liefde, met de moed om echt te kijken en te zien wat er waar is in ons, in onszelf. En dat is wat de hele wereld nodig heeft: kijken door de ogen van liefde, met genoeg moed om te zien wat er werkelijk is. Dat is wat de mensheid op dit moment wordt gevraagd te doen, en dat is wat we hier oefenen. Dus voordat we afscheid nemen, wil ik deze oefening met jullie delen, die gaat over moed. Het is eigenlijk heel simpel: elke gelegenheid... oké, sorry, ze vragen me om het op een andere manier uit te leggen... als je 's ochtends wakker wordt, stel dan je intentie vast en vraag het goddelijke om je een kans te geven om moedig te zijn. Goddelijke, geef me vandaag alsjeblieft de kans om met moed te verschijnen.
- 01:32:04 En wanneer je die kans krijgt, want die krijg je als je je huis verlaat, als je je huis verlaat, dan is het misschien wel zo dat het verlaten van je huis op dat moment een moedige daad is. Maar zodra je buiten bent en in de wereld, krijg je de kans om moedig te zijn, als je erom vraagt. Dus

vraag erom en toon moed, hoe eng het ook is. Doe wat eng voelt, wees moedig, overschrijf dat deel van jezelf dat zegt 'nee, absoluut niet', overschrijf dat, geef het liefde en zeg: 'Ik snap helemaal dat je nu doodsbang bent, en ik weet dat we dit samen kunnen doen, lieve kleine in mij, we gaan dit doen.' En doe het dan. De oefening, natuurlijk vraag ik je om dit te doen, zij hebben dit bedacht, daarom is het trouwens ongeschreven, dus vergeef me, ze geven ons hier allemaal spontaan huiswerk. Maar deze oefening is voor jou om te doen en er daarna over te schrijven.

01:33:16 Doe het en kijk hoe vaak je dat kunt doen, hoe vaak je met moed verschijnt totdat ik je weer zie, wat nog wel even duurt, moet ik zeggen. Eigenlijk is het wel erg lang, tenminste totdat we elkaar weer in deze hoedanigheid ontmoeten. Schrijf erover en kijk hoe lang, hoe vaak je dat kunt doen. De volgende keer dat we elkaar zien, is aanstaande zondag. We zullen samen een prachtige meditatie en activatie doen, die ze ergens het weekend daarna met me zullen delen. Ik ben dan in Escondito in Zuid-Californië, op een expo, de Channel Panel Expo, waar ik spreek en wat dingen doe. Dus als je wilt, kan dat. Maar anders zie ik je als ik het weekend daarna terugkom, op 17 mei. Ik kan niet geloven dat het alweer zo lang duurt, maar dat betekent dat je veel kansen hebt om moedig te zijn, en dit is echt de belangrijkste deugd, de enige manier om dit pad te bewandelen.

01:34:31 Op deze planeet is moed nodig, dus tot ik jullie weer zie, hoop ik dat jullie een mooie dag en een mooie week hebben. Ik hoop dat jullie veel kansen krijgen om moed te tonen, ik kan niet wachten om erover te lezen. Ik hou van jullie allemaal met heel mijn hart. Ik hou van jullie allemaal, tot snel! Doei voor nu.